
“ONAINDIA`TAR AITA-SANTI” ETA -“OLAZAR`TAR MARTIN” GOGORATZEN

Bizitzan, sortzen dira gauza batzuk, nor-bera konturatu barik edo amesetan-be ez dogulako gura agertu daitezkan, agertzen diranak, eta len Aita-Santi Onaindia`ren Gazteiz`en izan bazan, egun oneitan Olazar eta Uribe`tar Martin`en eriotza Bilbao`n izan da.

Badakigu, gure bizitzak epe-aldikoak dirala, a-ta guzti baiña, ez gara konturatzen agertuko danik eta beti erdi-ustegabeen or agertzen jaku ordutsu, JAINKOA`k atek zabaltzen dabezenean BERA`k deialdia egiten dagoenerako.

Ez da Aita-Santi eta Martin`eri gertatu jakiena, batak biotzekoa emonda jakitun egoalako eta besteak osagillearen bidez jakin ebalako epe laburra eukala, nai-ta berak jakin ez noz izango ete-zan, jakitun agertu zanetik zenbat denbora egoera orreitan iraungo eben, nik oraiñ asmatzen dotenetik urte-bi luze inguru izanda.

Gure bizitza`ko gertakizunetan be alan agertzen dira eta batez be, Aita-Santi`gaz alkartzea, nik orren susmorik euki ez arren, iñok ez dauan gogoratzen uste lekutik agertzen diralako, niri sortu jatan-antzera.

1977`ko Urrilla`ren inguruan, Zornotza`ko E.A.J.`ren batzoki`an sarri egoten giñela, Goioaga`tar Txomin`ek Letra-ederrak (bellasartes) eginda daukanak, margo-erti baten zaletasunezko talde bat sortu gura eban eta arrasti baten mus kartetako jokoan ibili giñela, Arizmendiarieta`tar Patxi ta niri aurkeztu eus-kun berak euki eben asmoa.

On-artu gendun Txomiñ`en asmo ori eta batzoki`ko gela baten asi giñan gure alabakaz batera marrazten, domeketan Boroa ta Berna`goitiko bas-eliz`etara joan da, eguratsean (al aire libre) eurak leenengo marraztu gero margotzeko oldozmenarekin.

Baiña !! (eta emen asi zan bidea okertzen), goiz-baten nire emazte Lourdes`ek esan eustan,

zergaitik ez dozuz bion armarriak margozten eta Barrenetxea`ren leiartegian agindu eskatza`ren ateko leiar`ean irarri edo ezarri dagiazan.

AITA-SANTI ONAINDIA`REN AGERPENA:

Eneban ziurtasunez jakin, gure armarriak zelako irudiakaz eginda egon ziran eta Onaindia`tar Aita-Santi jakitunen-gana joan nintzan.

Armarri liburu orregaz ez eban atzemanik emoten, baten batek eskatuta aldiko emonda eukelako. Baiña, berak jakin ebalako, apaiz-batek egineko Atutxa`tarren armarri-irudia eta leiñuz`ko zuaitz baten etorkizunezko izen abizenarekin margoztuta egoala eta Zornotza`ren Bernagoiti auzuneko baserri batera joan giñan ikustera.

Armarria`rena bai, baiña nire sendirik ez zan agertzen eta berandu egin jakun-lez. Berak, ordu onetan gure lekaidetxean ez dabe janaririk

NAPARROA

emoten, esan-da, Oba`ra joan giñan bazkalzera.

Bazkari luzea egin gendun, babarrunak, gatz-ozpiñak, ardo, aragi, gazta-barria, akaita, txola eta txokorra jan, edan eta erre-bitartean, gure errimiñeko mintzaldi luze orreitan euki gendun gaia (Euskalerrria`ren askatasunezko arazoa), biontzat atsegingarri izan zalako.

Ni erantzuten ibili nintzan bitartean, bera ez zan nekatzen itanduak egiten, ari batetik apur-apurka tiraka ibili bazan antzera eta arratsaldeko zortzirak inguru ziranean Larrea`ra eldu giñan.

– Berak / Gurdi`tik urten orduko: “Esan dozuzan guztiak, zergaitik ez dozuz idazten eta nik zuzenduta, Euskadi-aldizkarian argitaratu? – Nik / Baiña zeozer geiago ikasi bearko dot ez?/ Ori konponduko dogu !.

Idaz-lana aurkeztzeko eguna ta ordua ipini ondoren, beste itaun bat egin eban: Eta au noiz arte? Liburuak amaitu arte ! erantzun neutson agurtu`az batera.

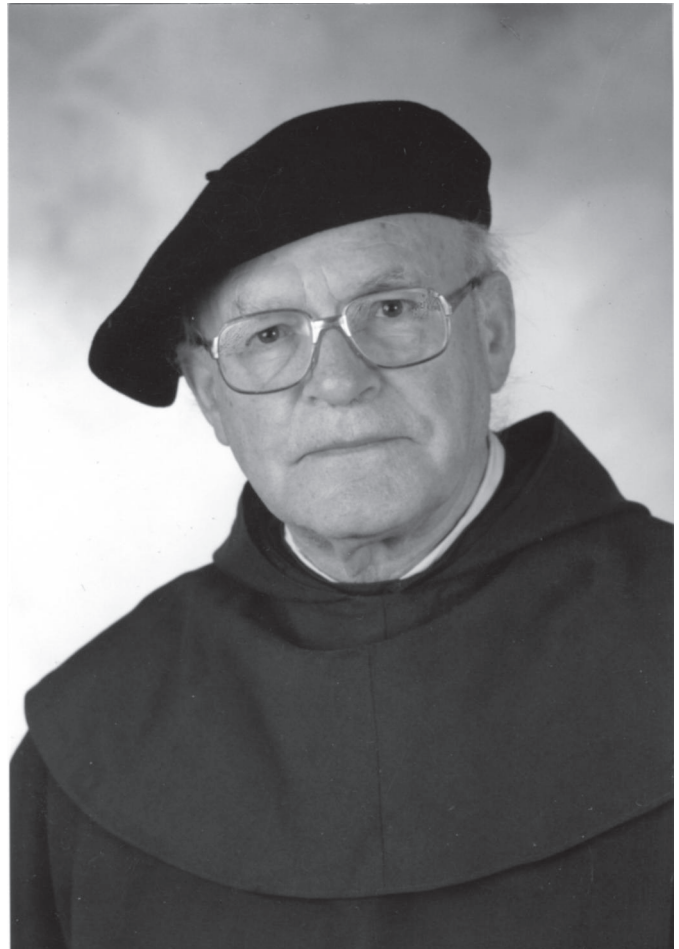
Or! amaitu ziran nirentzat, sortu gendun marrazkilaritzazko talde eta margozteko ametsak. Ortik aurrera, idaz eta ikas-lanean burubelarri sartuta egon nazelako.

Nik, itandu bat egiten neutsoenean, berak, Bizente Silio`ren liburu ederra, iru atal daukazenak eta Mundu`ko edestia ezin-bestean adi-erazten dauana`gandik asi ta, Luis Cuèllar Bssols eta J.M. Rovira Martinez`en Eraman-Onaren Sarrera (introducciòn ala filosofia), P. Gabino Marquez S.I. Ekandua`ren Eraman-Ona (filosofia moral), Walter Brugger S.I. Eraman-Ona`ren iztegia eta abar irakurteko emoten eustazan.

Ain-bat lan gaztekeraz-idatzita argitaratu genduzan E.A.J`ren Euskadi aldizkaria amaitu zan arte.

Ez giñan sekula asarratu eta illean baten opari-lez, osterata bat egiten gendun, danak erri-jakitazkoak izanez gain, Euskalerrriko lurraldeak ezagutzera.

Gurentzat, zelakoak izan ziran ama-zortzi urte areik?: Nirentzat batez-be, bizi guztia aldaztea. Ararte erdi-maillako jakintzan bizi banintzan, andik aurrera itandu egiten neutsoenean

ZERGAITIK? Berak, liburu bat emoten eustalako, benetako jakin-bide baten egokituta geratu nintzan.

Eta ararte, egizko bidea izan bazan-be, nire baitan ez dotelako zalantzarik on-artzen, ortik aurrera erabagi gogor-bat artuta: “Jakiñezko egi-bizi baten aurrera jarraitu dot”.

Esan bearrean nago, batzutan oso gogorra eta beste batzuetan latza izan arren, laguntza orreikaz erreztasun aundiz eroan dotela eta nire bizi-tza, baldintza orrean jarraitzaille izango dala.

1979`an Euskerazaintza, Kardaberaz`en baimenean sortu zan asieratik, Aita-Santi`gaz joaten nintzan batzar guztietara eta an ezagutu neban Olazar`tar Martin.

**OLAZAR ETA URIBE`TAR MARTI`N EN
AGERPENA:**

1996`an Otsailla`ren 11`garren egunean il zan Aita-Santi agurgarria eta Deba`n egiten genduzan batzarretan Latxaga (San Sebastian`tar Jose Mari) jauna izan zan leen alegindu zana nik euskeraz idazteko asi naiten. Eta enekiala esan neutsoenean, berak: “Konturatu-adi, Euskeraz idazten dozun itz-bakotzarekin, Euskalerrriaren etorkizunerako, oinkada aundi bat emotea dala” esan eustan.

Urrengo batzarrean, ez zan gertatu bardin Olazar`tar Martin`egaz batzarretik urten nebanean, onek txantxak, bel-durrezko-lotsak edo eta nagikeriak, ezertara-be ez ebalako ontzat artzen, Aita-Santi`ren antzera: “Zergaitik ez dozu Euskeraz idazten?”. Bera`ri be, enekiala esan ondoren, erantzun zeatza emon eustan: “Ori, konponduko dogu!. Zuk idatzi bai ! eta nik zuzenduta ZER aldizkarian argitaratuko doguz”.

Ortik aurrera, ardurazko artu-emon estuak euki dodaz Latxaga`rekin (San Sebastian`tar Jose Mari) Nafarroatik azteraldiko lenean eta idazten nebazanak Martin zuzendari.

Martin baiña, ez zan edozein gauzagaz, nai-ta gauza orreik garrantzi aundikoak izan egokitzen eta Euskalerrria`ren edestia Euskeraz idatzi bear nebala esan eustan ondore, or sartu genduzan al izan dogun egizko sakontasunean.

EUSKERAZAINTZA:

Euskerazaintza sortu zanean, ainbat ezberdiñeko eritzi`en aurka irasi zan. Ez! Euren arrokeria nagusi izan zalako, alako gauzarik JAINKOA elburu dala eta erriaren arazoakin biozminduaren sendimenduan egokituta ez dalako aldi-berean astirik egoten arrokerizko erazkeri orreitan ibilteko.

Ondo baiño obeto jakitun egon ziralako batu-a`gaz egingo zana. Euskereak asieratik eta jarraian ekarte eban sinismeneko sendotasunari, kalte aundiak egingo eutsezalako, Nortasunaren neurrizko-arloan berakada galantak sortuazota. Atzean datozenak NORTASUNDU egin bear dabena, Mundu onetan zeozer izatera eldu gura ba-dabe.

Nortasunezko arloa-gaitik berba egiten dogu-nean, Mundu onetako izatasunagaitik berba egiten dogu eta ori ez da zirtzilkerizko (naderia, cosa baladi) gauza baragarri bat.

Euskereak milla urte askotako etorkizunean, Mundu onen bizitzari, ezin besteko adi-erazi

argi ta zabal-bat emon eutson, etorkizunean sinis eta osasun aundiz agertu dana, gure arbasoak bere barneko gorputza, ulermenenaren zentzun aundiko ardurakaz osotu egin ebalako eta izatasunezko jaraipenaren elburuan ain trebe ta ardura aundian egin diran gauzarekin ezin lei jokatu alaikeriz.

Egia da, gaur Mundu onetako ulermena bakandutasunezko erreztasunean (simplificar en la desdogmatizaciòn globalizadora por no tener en cuenta el paso que debe imprimir a nuestras acciones la impresiòn enraizada en nosotros de SUS LEYES NATURALIZADAS) ezarri bear dala, bideak garbituz, azturazko-aurrerakuntzan argitasun geiagorekin ibili gaitazan .

Baiña, Euskeraren arazoa ez da ori !! Euskerea bera dalako Askatasunaren Demokrazizko zaindaria, beren gaztelua erri-gizartearen eskubideko arduran eginda dagoelako.

Etorkizun orregaz kezkatuta, Kardaberaz`en bazkunak Euskerazaintza baimendu eben eta ez ziran txatxetan ibilteko gizonak nik

ezagutu dodazan: “Jon, Dionisio ta Manu Oñatibia`tarrak, Akesolo`tar Lino, Arostegi`tar Luis, Augustin Zubikarai, Basarri, Arrinda`tar Anes, Latiegi`tar Bizente, San Sebastian`tar Jose Mari (Latxaga), Gaztañaga`tar Jesus, Zatarain`tar Ambrosio, Azurza`tar Jose Joakin, Zubiri`tar Iñaki, Solozabal`tar Paulin, Arzelus`tar Amale, Garzia ta Alkorta`tar Martin, Moraiz`tar Mirentxu, Garmendia`tar Juan Jose, Garmendia`tar Inazio, Salaberri`tar Demetrio, Murua`tar Jose Mari, Onaindia eta Bazeta`tar Aita-Santi eta Olazar ta Uribe`tar Martin eta orain ez nazenekin gogoratzen.

Euskalerrak zor aundiak daukazenakaz, euren bizitzak maitasunezko irakaskintzan, JAINKOA eta EUSKALERRIA`ri oso-osoan eskaiñi dautsoezelako.

OROIPENGARRIA:

Enaz sekula aaztuko ospe aundiko gizon-emakume onekin eta batez-be, maitasunezko adiskidetasun aundian euki dodazan Onaindia ta Baseta`tar Aita-Santi eta Olazar ta Uribe`tar Martin, badakitelako JAINKOA`ren zerutik laguntza emongo gaituela EUSKALERRIA`ren NORTASUNEZKO ZENTZU EDERRA BERREZKURATU DAGIGUN.

ATUTXA`tar PAUL

Zornotza`n 2.008`an Urrilla`ren 28`an